

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.855 van 12 maart 2001
in de zaken A. 48.951/IX-2043
49.669/IX-2044.**

In zake : I. Ronald REBRY,
wonende te GERAARDSBERGEN,
Kerkborre 3,
II. 1. Bernadette DE SMET,
2. Benedicte GALLE,
3. Annie DE JONGE,
4. Marie-Laure BRECKX,
5. Roland VANDERPUTTEN,
6. Marleen VANDERMARLIERE,
7. Carlos DE CLERCQ,
8. Marc BOUCKENOOGHE,
9. Eliane VAN LAETHEM,
10. Marianne COBBAUT,
11. Paul DE BOECK,
die woonplaats kiezen bij
advocaat H. DEMEESTER,
kantoor houdende te GENT,
Kortrijksesteenweg 535

tegen :

I. + II.
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Volksgezondheid,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
De Roodebeeklaan 45.

tussenkommende partij :

I. + II.
Jan HOFMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Ronald REBRY
op 4 november 1992 heeft ingediend om de nietigverkla-
ring te vorderen van het besluit genomen op 7 september
1992 door de minister van Maatschappelijke Integratie,

Volksgezondheid en Leefmilieu waarbij aan Jan HOFMANS de vergunning wordt verleend voor het openen van een voor het publiek opengestelde officina te Geraardsbergen-Idegem, Heirweg 52, alsmede van het voorafgaand gunstig advies van de vestigingscommissie;

Gezien het verzoekschrift dat Bernadette DE SMET, Benedicte GALLE, Annie DE JONGE, Marie-Laure BRECKX, Roland VANDERPUTTEN, Marleen VANDERMARLIERE, Carlos DE CLERCQ, Marc BOUCKENOOGHE, Eliane VAN LAETHEM, Marianne COBBAUT en Paul DE BOECK op 24 december 1992 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van hetzelfde besluit van 7 september 1992 van de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu;

Gezien de verzoekschriften tot tussenkomst van 13 mei 1993 en 17 augustus 1993;

Gelet op de beschikkingen van 27 mei 1993 en 27 augustus 1993 die de tussenkomst van Jan HOFMANS toelaten;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij in de zaak A. 48.951/IX-2043;

Gezien het verslag over de zaken opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1999 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 25 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 23 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 november 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN LANDUYT die, loco advocaat P. DE TROYER verschijnt voor de eerste verzoeker, van advocaat K. DEMEESTER die, loco advocaat H. DEMEESTER verschijnt voor alle andere verzoekende partijen, van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat Th. EYSKENS die, loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 4 augustus 1983 dient Jan HOFMANS, thans tussenkomende partij, bij de farmaceutische inspectie een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor de opening van een voor het publiek opengestelde officina te Idegem -grondgebied van de stad Geraardsbergen-, Heirweg 52. In de aanvraag wordt

vermeld dat de gemeente Idegem ca. 1.650 inwoners telt zonder vestiging van een apotheek. De afstand van de geplande apotheek tot de dichtst bijgelegen apotheek in Schendelbeke zou 2,4 km bedragen en er zouden ca. 2.500 inwoners aangewezen zijn op de geplande apotheek.

Op 3 september 1983 legt de tussenkommende partij een plattegrond van Geraardsbergen over alsmede een toelichtende nota, volgens welke de geplande vestiging aan de voorwaarden van artikel 1, § 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken, zoals gewijzigd, zou voldoen.

1.2 Na kennisgeving van deze aanvraag aan de apothekers in de omgeving en aan de meest representatieve beroepsverenigingen dient de apotheek FLAMEE te Geraardsbergen een bezwaar in.

1.3. Op 6 oktober 1986 adviseert de Algemene Pharmaceutische Bond ongunstig. Op 31 oktober 1986 adviseert ook de andere erkende meest representatieve beroepsorganisatie, OPHACO, ongunstig.

1.4. Op 22 oktober 1986 geeft de farmaceutisch inspecteur een ongunstig advies omdat de aanvraag niet beantwoordt aan het criterium van 2.500 inwoners. De farmaceutisch inspecteur verwijst daartoe naar de eerder bij ministerieel besluit van 20 mei 1986 geweigerde aanvraag van Magda VAN DER STRICHT voor de opening van een apotheek te Idegem, gepland op 250 m van de kerk, terwijl de apotheek van huidige tussenkommende partij gepland is op 950 m van de kerk, en stelt dat deze laatste op ongeveer dezelfde invloedssfeer zou kunnen rekenen als de vorige, geweigerde aanvraag VAN DER STRICHT, door de farmaceutisch inspecteur in een

aanvullend verslag voor de commissie van beroep geschat op ca. 1.662 inwoners, nl. (a) 1.162 inwoners van Idegem -aangezien één vierde naar Schendelbeke of zelfs Geraardsbergen zal gaan, daar het gaat om een gegroepeerde bevolking-, waarbij de farmaceutisch inspecteur stelt dat er zelfs geen duidelijke scheiding tussen Schendelbeke en Idegem bestaat en dat de twee secties min of meer voorkomen als een ononderbroken agglomeratie en gelet op de hogere aantrekkingskracht van Schendelbeke, (b) al de ca. 300 inwoners van Smeerebbe daar de geplande apotheek te Idegem gemakkelijk te bereiken is en (c) op ca. 200 van de 400 inwoners van Vloerzegem, aangezien de afstand tot de geplande apotheek dezelfde is als die tot de apotheek REBRY.

1.5. Op 24 oktober 1986 adviseert ook de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen ongunstig om reden dat het minimumaantal inwoners van 2.500 niet kan worden bereikt aangezien de overbrenging van de apotheek REBRY van Idegem naar Schendelbeke slechts kon worden gerealiseerd mede dankzij het bevolkingscijfer van Idegem, bevolkingscijfer dat nauwelijks stijgt.

1.6. Op 3 november 1986 brengt de Provinciale Geneeskundige Commissie van Oost-Vlaanderen een gunstig advies uit, verwijzend naar de afzonderlijke woonkern.

1.7. Op 3 augustus 1988 adviseert de hoofdinspecteur van de Algemene Farmaceutische Inspectie de aanvraag eveneens ongunstig omdat het vereiste quorum van 2.500 inwoners niet wordt bereikt, aangezien het grootste deel van de 1.600 inwoners van Idegem reeds meegeteld werd toen de vergunning voor de overbrenging van de apotheek REBRY van Idegem naar Schendelbeke werd vergund, aangezien de aangrenzende gemeenten Zandbergen en Grimminge reeds in aanmerking werden genomen bij de vergunning voor de oprichting van een apotheek te Grimminge -bedoeld is de apotheek DE JONGE- en aangezien

een eerdere aanvraag voor Idegem -bedoeld is de aanvraag VAN DER STRICHT- werd geweigerd bij ministerieel besluit van 20 mei 1986 na ongunstig advies van de commissie van beroep, omdat die vestiging slechts op maximaal 1.660 inwoners zou kunnen rekenen, nl. 1.160 inwoners van Idegem, 300 van Smeerebbe en 200 van Vloerzegem.

1.8. Op 24 april 1989 wordt de aanvrager door de vestigingscommissie gehoord. In zijn omstandige conclusie wordt geargumenteed waarom de geplande vestiging wel aan het bevolkingscriterium zou voldoen en niet te vergelijken is met de eerder geweigerde aanvraag VAN DER STRICHT. Aldus stelt hij dat de geplande apotheek ca. 700 m verwijderd is van de destijds geplande vestiging VAN DER STRICHT en veel centraler ligt ten opzichte van andere deelgemeenten. Uit de stratenatlas van België zou blijken dat er wel degelijk een afscheiding is tussen Idegem en Schendelbeke, zodat het inwonersaantal van Idegem (1.669) volledig in aanmerking komt, temeer daar de geplande apotheek, gelegen op 2,25 km van de apotheek van Schendelbeke, zich volledig op de gemeente Idegem oriënteert. Er wordt vastgesteld dat de 300 inwoners van het gehucht Smeerebbe niet worden betwist. Aangezien de geplande apotheek, in vergelijking met de geweigerde apotheek VAN DER STRICHT, 700 m dichterbij Vloerzegem ligt, zou er geen gelijke afstand meer zijn tot de geplande apotheek of de apotheek REBRY zoals door de farmaceutisch inspecteur in zijn advies over de aanvraag VAN DER STRICHT nog werd aangenomen, los van de vaststelling dat de Heirweg rechtstreeks uitkomt op de Aalstsesteenweg en de Varingstraat, rechtstreekse verbindingen tussen enerzijds Smeerebbe en Idegem en anderzijds Vloerzegem en Idegem, zodat terecht alle 400 inwoners van Vloerzegem werden verrekend. Tevens wordt opgemerkt dat Zandbergen 1.668 inwoners telde op 31 december 1976 en opgesplitst kan worden in een oude kern en een nieuwe kern aan de andere kant van de Dender, rond de spoorweg in de

Beekstraat en Middenstraat. Gelet op de rechtstreekse verbinding vanuit die straten met de Heirweg, en het feit dat de geplande apotheek op ca. 2,2 km van deze straten ligt, en dus "dichter" dan de apotheek te Grimminge, gelegen op 2,2 km van de spoorweg, zou de geplande apotheek zeker voldoen aan de behoeften van de inwoners van deze nieuwe kern. De stelling van de farmaceutisch inspecteur als zou de gemeente Zandbergen reeds in aanmerking zijn genomen bij de vergunning van de apotheek DE JONGE te Grimminge wordt betwist omdat dat dossier niet is bijgevoegd en alsdan zich in Idegem één apotheek en geneesheer met depot bevond en nergens in die beslissing gesteld zou zijn dat de apotheek te Grimminge werd vergund om te voldoen aan de behoeften van de inwoners van Zandbergen, die toen voor een groot deel aangewezen waren op de dan bestaande apotheek te Idegem, zodat de tussenkomen partij naar eigen zeggen terecht rekening houdt met 800 inwoners van Zandbergen.

1.9. Op 19 juni 1989 stelt de vestigingscommissie vast dat voldaan is aan de afstandsvoorwaarde van ongeveer 1 km, maar dat een bijkomend onderzoek nodig is over de voorwaarde dat de geplande vestiging in de behoeften van ongeveer 2.500 inwoners voorziet, daar de aanvrager geen gegevens verstrekt over de eventuele inbrengen uit Voorde en geen echtverklaarde attesten neerlegt met de straten en het bevolkingsaantal die tot de invloedssfeer van de geplande vestiging zouden behoren, terwijl de farmaceutische inspectie geen melding maakt van de inwoners van Zandbergen waarop aanvrager zich gedeeltelijk beroept, nl. de inwoners van de nieuwe dorpskern langs de Dender en onder meer de Beekstraat en Middenstraat.

1.10. Tijdens de vergadering van 21 oktober 1991 van de vestigingscommissie worden namens de tussenkomen partij nieuwe besluiten neergelegd met de gevraagde stukken, waaronder een straatnamenlijst van

Geraardsbergen met het aantal personen per straat, op 18 oktober 1991 door de burgemeester conform de toestand op 1 maart 1991 verklaard met de opmerking dat de toestand op heden weinig of niet is veranderd, en een lijst met inwoners van de deelgemeente Voorde op 12 oktober 1991, door de dienst bevolking van Ninove voor "gezien" verklaard. Daaruit blijkt dat de tussenkomende partij aanspraak maakt op 1.669 inwoners van Idegem, 665 inwoners van Smeerebbe-Vloerzegem en 687 inwoners van Zandbergen, nl. de Beekstraat, Benedenstraat, Bullegem, Jan de Coomanstraat, Looststraat, Middenstraat en Voordeweg, gelegen ten noorden van de Dender. Volgens eigen opmeting zou de afstand van de hoek Beekstraat/Voordeweg tot de geplande apotheek 2.500 m bedragen, vergeleken met 2.600 m ten opzichte van de apotheek DE JONGE te Grimminge; de afstand hoek Middenstraat/Looststraat tot de geplande apotheek zou 2.600 m bedragen, vergeleken met 2.500 tot 2.600 m ten opzichte van de apotheek DE JONGE; de Heirweg zou echter aansluiten op de Beekstraat en Middenstraat en een verbindingsweg vormen tot de Aalstsesteenweg, de steenweg Aalst-Geraardsbergen. Verder blijft de tussenkomende partij ook aanspraak maken op een deel van de inwoners van Voorde waar geen apotheek gevestigd is.

1.11. Op 11 februari 1992 stelt de farmaceutisch inspecteur een aanvullend verslag op. Daarin wordt gesteld dat de geplande apotheek gelegen is in de periferie van Idegem, op 950 m van de kerk, terwijl de voornoemde aanvraag VAN DER STRICHT slechts op 250 m van de kerk gelegen was en wordt het standpunt bevestigd dat een deel van de inwoners van Idegem, in de nabijheid van Schendelbeke, aangewezen blijft op de apotheek te Schendelbeke, gelegen aan een brug over de Dender, richting Geraardsbergen. De farmaceutisch inspecteur meent dan ook dat één vierde van de inwoners van Idegem aangewezen blijft op de apotheek REBRY te Schendelbeke

en 1.162 inwoners overblijven voor de geplande apotheek, voorwerp van de aanvraag (1.669 inwoners min één vierde - 417 - geeft nochtans 1.252). Vijfhonderd -in plaats van de door de tussenkomende partij verrekende 665- inwoners van Smeerebbe-Vloerzegem zouden aangewezen zijn op de geplande apotheek, aangezien door de ligging en de loop van de wegen met name de inwoners van het gehucht en de parochie Vloerzegem, westelijk ten opzichte van Smeerebbe gelegen, zowel naar de apotheek REBRY als naar de geplande apotheek kunnen gaan. Tenslotte wordt aanvaard dat de helft van de inwoners van de nieuwe wijk te Zandbergen aangewezen zullen zijn op de geplande apotheek, aangezien het een landelijke wijk en relatief afgelegen wonende bevolking betreft en gelet op de verbinding tussen de Heirweg en de Aalstsesteenweg, niettegenstaande de aanwezigheid van een apotheek te Grimminge, gelegen op ca. 5 km van de geplande vestiging en op ca. 2,5 km van de hoek Beekstraat/Voordeweg en Middenstraat/Looststraat, en een apotheek te Appelterre-Eichem, gelegen op ca. 4,3 km van de geplande apotheek en slechts op 1,8 km van de hoek Voordeweg/Beekstraat (687 : 2 hetzij 344) zodat het niet aangewezen is de vergunning te verlenen aangezien slechts ca. 2.000 inwoners bereikt worden. Op 14 februari 1992 wordt dit verslag, met dezelfde conclusie, namens de inspecteur-generaal aan de vestigingscommissie medegedeeld.

1.12. Op 24 februari 1992 wordt de tussenkomende partij over dit alles opnieuw door de vestigingscommissie gehoord. In dan neergelegde derde besluiten blijft zij van mening dat de geplande vestiging zal voldoen aan de behoeften van meer dan 2.500 inwoners, nl. 3.021, minstens 2.678 indien, zoals de farmaceutisch inspecteur doet, enkel de helft van de inwoners van de nieuwe wijk te Zandbergen in aanmerking zou worden genomen.

1.13. De vestigingscommissie geeft op 6 april 1992 een gunstig advies, overwegende dat de geplande officina zou voldoen aan de behoeften van 2.500 inwoners, nl. (a) 1335 inwoners te Idegem, aangezien één vijfde van de inwoners van die gemeente, gelet op de grotere aantrekkingskracht van Schendelbeke en de afstand tussen de geplande apotheek en de apotheek REBRY, gelegen in het centrum, op die laatste apotheek aangewezen zal blijven -er wordt geen vierde afgetrokken zoals de farmaceutisch inspecteur deed, gelet op het feit dat de inwoners van Idegem op kortere afstand van de geplande apotheek wonen-, (b) 300 inwoners van Smeerebbe, (c) 400 inwoners van Vloerzegem, aangezien deze via de Varingstraat (uitvalsweg richting Schendelbeke) of de Grijsdauwe (richting Aalstsesteenweg) dichterbij de geplande officina zijn dan bij de apotheek REBRY en (d) drie vierde van de 665 inwoners, hetzij 500 inwoners, van de nieuwe wijk te Zandbergen, wijl het gaat om een landelijke wijk met een relatief afgezonderde bevolking die zich rechtstreeks via de Heirweg -die ook de verbinding is met de Aalstsesteenweg- bij de geplande officina zal kunnen bevoorraden; daarbij wordt opgemerkt dat bij de vergunning van de apotheek DE JONGE te Grimminge enkel een deel van de inwoners van Zandbergen, nl. 970, in aanmerking werd genomen, terwijl de nieuwe woonwijk ten noorden van de Dender die de gemeente Zandbergen in tweeën splitst eerder op de geplande officina is aangewezen.

1.14. Tegen dit advies wordt geen beroep ingesteld bij de commissie van beroep. In een brief van 2 juni 1992 aan de minister uit de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen wel zijn verwondering over het feit dat in dat advies geen melding wordt gemaakt van zijn ongunstig advies en herhaalt hij dat de deelgemeenten Grimminge en Zandbergen niet tot de invloedssfeer van de geplande apotheek kunnen behoren, aangezien Grimminge een eigen officina heeft en het grootste deel van de

inwoners van Zandbergen zich dichterbij kunnen bevoorraden in de officina's van Grimminge en Appelterre. In een brief van 24 juni 1992 aan de bevoegde minister betwist ook verzoeker in de eerste zaak dit advies, grotendeels met de argumenten hernomen in het verzoekschrift. In fine wordt een onderhoud gevraagd. Met brieven van 13 respectievelijk 14 juli 1992 aan de minister vragen ook de eerste en de tweede raadsman van verzoeker in de eerste zaak een dergelijk onderhoud.

1.15. Met het thans bestreden besluit van 7 september 1992 sluit de minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu zich bij de motivering van het gunstig advies van de vestigingscommissie aan en verleent de gevraagde vergunning.

1.16. Op 21 december 1992 dient de tussenkomende partij, overeenkomstig artikel 14, § 2 van het koninklijk besluit van 25 september 1974, bij de vestigingscommissie een aanvraag in tot adreswijziging van Heirweg 52 naar een perceel grond gelegen aan de Heirweg, gekadastreerd Geraardsbergen, 10e afdeling Idegem, artikel nr. 01414, sectie A, nrs. 59/C, 59/E en 59/D, naast de Heirweg nr. 37, op ca. 100 m van Heirweg 52. Uit de dossiers blijkt niet welk gevolg hieraan is gegeven;

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat in de zaak A. 49.669 de verwerende partij de vraag stelt of, en de tussenkomende partij formeel betwist dat het beroep van Bernadette DE SMET en consorten tijdig werd ingesteld; dat de tussenkomende partij stelt dat aangezien die verzoekende partijen pas met een verzoekschrift van 24 december 1992 de nietigverklaring hebben gevorderd van een beslissing van 7 september 1992 waarvan hun collega, apotheker REBRY, blijkens zijn verzoekschrift reeds op

14 september 1992 volledig op de hoogte was, niet kan worden aangenomen dat alle andere apothekers uit de omgeving onwetend zouden zijn gehouden over die beslissing en dit gedurende meer dan veertig dagen nadat hun collega het wist; dat zij voorts stelt dat niet wordt aangevoerd welke wetsbepaling geschonden is zodat het enig middel minstens om die reden onontvankelijk is, in welk geval ook het verzoekschrift zelf, bij gebrek aan ontvankelijke middelen, onontvankelijk zou zijn;

2.2.1. Overwegende dat geen voorschrift de verwerende partij verplichtte de bestreden beslissing bekend te maken of aan de verzoekende partijen in de tweede zaak ter kennis te brengen; dat wat hen betreft de termijn om bij de Raad van State een annulatieberoep in te stellen dan ook is ingegaan toen zij van die beslissing feitelijk kennis hebben gekregen; dat het in die omstandigheden aan degenen die de exceptie van laattijdigheid opwerpen, toekomt te bewijzen dat de verzoekende partijen in de tweede zaak meer dan zestig dagen voor zij hun beroep hebben ingesteld van de bestreden beslissing kennis hadden of dat zulks op zijn minst uit de stukken van het dossier met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid moet kunnen worden afgeleid;

2.2.2. Overwegende dat ter zake het enige gegeven dat de tussenkomende partij aanvoert is dat de verzoeker in de eerste zaak, apotheker REBRY, minstens reeds op 6 augustus 1992 -datum waarop zijn raadsman afschrift van de bestreden beslissing vroeg- onrechtstreeks in kennis werd gesteld van de bestreden beslissing, daarvan bij brief van 10 september 1992, naar eigen zeggen ontvangen op 14 september 1992, afschrift ontving en vervolgens op 4 november 1992 een annulatieberoep instelde; dat louter uit die gegevens niet kan worden afgeleid dat het onaannemelijk is dat geen der andere

apothekers in Geraardsbergen, verzoekende partijen in de tweede zaak, niet pas op 25 oktober 1992, dat is de uiterste dag van kennisname indien de vordering ingesteld op 24 december 1992 tijdig zou zijn, dergelijke kennis gehad zou hebben; dat de exceptie van laattijdigheid niet opgaat;

2.3.1. Overwegende wat de exceptie *obscuri libelli* betreft, dat onder middel in de zin van artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State moet worden verstaan, de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel -zij het dat deze niet noodzakelijk uitdrukkelijk moet worden vermeld door aanwijzing van het wetsartikel waarin hij wordt geformuleerd, zo duidelijk is welke rechtsregel bedoeld is- en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing is geschonden; dat zonodig rekening moet worden gehouden met de wijze waarop de verwerende partij het middel heeft verstaan;

2.3.2. Overwegende dat in het verzoekschrift een aantal bezwaren tegen de verleende vergunning worden geformuleerd; dat, los van de vraag of elk bezwaar afzonderlijk voldoende duidelijk is, daaruit genoegzaam blijkt dat de bestreden beslissing strijdig wordt geacht met artikel 1, §§ 1 en 3 van het koninklijk besluit van 25 september 1974; dat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat de verwerende partij niet wist dat de schending van de voornoemde bepalingen is bedoeld;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A. 48.951.

Overwegende dat verzoeker in één uiteenzetting een aantal bezwaren formuleert, welke de verwerende partij herleidt tot zeven middelen die

systematisch worden betwist en waarop verzoeker in zijn memorie van wederantwoord systematisch antwoordt; dat de tussenkomen de partij de aldus beschouwde eerste vijf middelen, die alle verband houden met de beweerde schending van artikel 1, §§ 1 en 3 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 en de niet afdoende motivering van de bestreden beslissing en het ongunstig advies, samen bespreekt als het eerste middel en vervolgens afzonderlijk de beweerde schending van de rechten van verdediging -zesde middel in de memories van antwoord en van wederantwoord- beschouwt als een tweede middel; dat zij het beweerde gebruik van een fictief adres -zevende middel in de memories van antwoord en van wederantwoord- opvat als een derde middel; dat die laatste indeling omwille van haar logisch voorkomen ook hier wordt gevolgd met dien verstande dat het eerste middel wordt onderverdeeld in vijf onderdelen, overeenstemmende met het eerste tot het vijfde middel zoals de verwerende partij deze heeft opgevat; dat de op het einde van het verzoekschrift geformuleerde kritiek als zou de bestreden beslissing onredelijk zijn door geen rekening te houden met het volledige dossier en meer bepaald met eerdere beslissingen of adviezen zonder dat daartoe enig nieuw gegeven voorhanden is, in feite samenvalt met de beweerde schending van artikel 1, §§ 1 en 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 1, §§ 1 en 3, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 betreffende de opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengestelde apotheken, zoals gewijzigd, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel, doordat, eerste onderdeel, de vestigingscommissie, daarin gevolgd door de bestreden beslissing, ten onrechte aanneemt dat de nieuwe apotheek het vereiste minimum van 2.500 inwoners bereikt zonder rekening te houden met de bestaande apotheek DE BOECK te

Appelterre, dat weliswaar niet behoort tot de stad Geraardsbergen doch paalt aan de wijk waar de nieuwe vestiging werd toegekend, doordat, tweede onderdeel, de vestigingscommissie, ingaande tegen vorige adviezen (REBRY, VAN DER STRICHT), eraan voorbijgaat dat een deel van de inwoners van Idegem naar Schendelbeke gaan, doordat, derde onderdeel, zij ook ten onrechte afwijkt van eerdere adviezen (DE COOMAN te Denderwindeke) wat de inwoners van Zandbergen betreft, waar zij gesteld heeft dat de inwoners van die deelgemeente in hun geheel niet bijgeteld mochten worden aangezien zij definitief werden toegewezen aan de apotheek DE JONGE te Grimminge, doordat, vierde onderdeel, het dossier geen nieuw gegeven bevat om te besluiten dat de deelgemeente Idegem 1.669 inwoners telt en geen 1.550 zoals blijkt uit de recentste gegevens, doordat, vijfde onderdeel, er overconcentratie ontstaat omdat het niet gaat om een afgelegen woonkern;

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij, die erop wijst dat de Raad van State zich bij het beoordelen van feitelijke gegevens niet in de plaats mag stellen van het bestuur, op het eerste onderdeel antwoordt dat de vestigingscommissie voldoende op de hoogte was van het aanvullend verslag van de farmaceutisch inspecteur, waarin deze verwees naar de apotheek te Appelterre en dat zij zich blijkbaar heeft aangesloten bij de mening van de farmaceutisch inspecteur waar deze stelde dat er een betere verbinding naar Idegem via de Heirweg was en dat de nieuwe wijk te Zandbergen ten noorden van de Dender eerder aangewezen was op Idegem dan op Grimminge; dat zij op het tweede onderdeel antwoordt dat, zo het juist is dat de inwoners van Idegem aangewezen waren op de toen nieuwe apotheek te Schendelbeke, zulks uiteraard niet meer het geval is wegens de nieuwe vestiging te Idegem zelf, althans voor ongeveer vier vijfde van de bevolking, punt dat zeer uitvoerig door de vestigingscommissie werd behandeld; dat wat het derde onderdeel

betreft zij stelt dat enkel een deel van de inwoners van Zandbergen destijds werden geteld zodat een groot deel nog in rekening gebracht kon worden en de vestigingscommissie zulks met verwijzing naar de diverse aanvullende verslagen van de farmaceutische inspectie afdoende staakt; dat zij op het vierde onderdeel antwoordt dat het aantal van 1.669 inwoners een officieel gegeven van het gemeentebestuur is, waarbij verwezen kan worden naar andere adviezen; dat tenslotte wat het vijfde onderdeel betreft, de verwerende partij antwoordt dat Idegem wel degelijk een afgelegen woonkern vormt, die vroeger een zelfstandige gemeente was en 2 tot 3 km van de omliggende woonkernen verwijderd is;

3.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nog het volgende uiteenzet :

"Eerste middel.

De beslissing heeft wel rekening gehouden met apotheek van concluant te Schendelbeke ten westen op 2,25 km., met de apotheek COBBAUT te Ophasselt gelegen ten noorden op 3,85 km. en met de apotheek DE JONGE te Grimminge gelegen ten zuiden op 4,2 km.

Deze drie officina's zijn gevestigd in de stad Geraardsbergen, doch terzake werd door de commissie bij het onderzoek, ontegensprekelijk, geen rekening gehouden met de apotheek DE BOECK uit Appelterre gelegen ten oosten op 4,2 km.

Nochtans diende dit ook in aanmerking te worden genomen en diende hier, ontegensprekelijk, rekening te worden meegehouden.

Het is hier opvallend dat de vestigingscommissie in haar advies deze apotheek niet vermeld bij vergissing, hoogstwaarschijnlijk omdat Appelterre hoegenaamd ook geen deel uitmaakt van Groot Geraardsbergen doch wel van de stad Groot Ninove, doch welke aanpalend is aan de plaats van vergunning en aan de wijk welke bij de nieuwe toegestane vestiging ten onrechte wordt gerekend.

De commissie aan wie slechts een plan met gegevens van de stad Groot Geraardsbergen werd voorgelegd, heeft dan ook geen kennis kunnen nemen van deze gegevens en was daardoor, ontegensprekelijk, misleid.

Inderdaad de Vestigingscommissie heeft in haar advies een wijk van de gemeente Zandbergen besproken, die aanleunt bij de bewuste apotheek, en dan ook besloten (...) dat 3/4 van deze wijk zich zou gaan bevoorraden bij de geplande vestiging, wat absoluut verkeerd is en een verkeerde interpretatie is van de wetgeving.

Dat inderdaad deze wijk gelegen te Zandbergen zich niet kan of zou bevoorraden in de geplande vestiging HOFMANS te Idegem, maar wel, blijvend zoals nu, bij de dichtst bijgelegen apotheek, nl. alleen en uitsluitend de apotheek te Appelterre welke de dichtst bijgelegen apotheek blijft doch welke over het hoofd werd gezien door de vestigingscommissie.

Dat immers de afstand van de apotheek te Appelterre tot het station te Zandbergen gelegen in die wijk 1,6 km. bedraagt daar waar de afstand tot de geplande apotheek HOFMANS te Idegem 2,9 km. bedraagt.

Dat niet alleen de afstand naar de apotheek te Appelterre dus veel kleiner is, maar bovendien is de weg naar de apotheek te Appelterre, bebouwd en verlicht en in feite een lineaire bevolking uit een entiteit uitmaakte, terwijl de weg naar de geplande vestiging te Idegem over een lang stuk weg leidt van meer dan 1,5 km., onbebouwd, onverlicht en midden in en door het veld.

Dat men dus onmogelijk kan spreken van een druk gebruikte verbindingsweg zoals vermeld in het advies. Trouwens, de weg naar Aalst loopt niet via de Heirweg, doch wel via Appelterre-Ninove en de

expresweg uit Aalst, komende van deze wijk en de rechtstreekse weg naar Geraardsbergen, loopt ook niet via de Heirweg maar via het centrum Zandbergen en Grimminge.

Dat dan ook verzoeker vaststelt dat in het advies de wetgeving niet terzake werd toegepast naar behoren.

Dat men inderdaad vaststelt dat de vergunning werd verleend op basis van een uitzonderingsmaatregel van de wetgeving en dat zodoende deze uitzonderingsmaatregel dan ook, ontegensprekelijk, als limitatief dient te worden toegepast en dan ook niet zoals hier terzake is gebeurd.

Dat in normale omstandigheden, rekening houdend met alle objectieve elementen, dergelijke vergunning nooit zou kunnen toegewezen worden.

Anderzijds, verzoeker ervan overtuigd is dat, indien de Commissie wel degelijk naar behoren zou ingelicht geweest zijn, deze aanvraag niet gunstig kon of zou geadviseerd worden en dan ook in die omstandigheden met alle elementen diende rekening te houden en alles grondig diende te worden onderzocht, wat dan ook niet is gebeurd.

Opvallend is hier dat terzake de neerlegging van dit middel thans de Belgische Staat gewag maakt van Grimminge, daar waar hoe dan ook dit zeker niet in aanmerking kan worden genomen gelet op de ligging daar ter plaatse van deze apotheek.

Dat, integendeel, deze argumentatie ten voordele van concluant strekt nog meer aantoot dat het middel als gegrond voorkomt.

Tweede middel.

Concluant meent ook zeer terecht dat hier een tegenstrijdigheid aanwezig is in de motivering van de geschreven beslissing omdat een deel van de inwoners van Idegem naar Schendelbeke gaat hetgeen aangegeven werd in een vorig advies, definitief en niet meer weerlegbaar ter gelegenheid van de verplaatsing van de apotheek REBRY, zijnde de apotheek van concluant van Idegem naar Schendelbeke.

Inderdaad dat anderzijds concluant, oorspronkelijk gevestigd was te Idegem en dat hem door de Vestigingscommissie een toelating werd verleend tot overplaatsing in een dicht bijgelegen en aanpalende gemeente, nl. Schendelbeke waar hij thans nog gevestigd is.

Dat, in dit advies van de Commissie, terzake dan ook duidelijk stond :

'Overwegende dat er tussen de twee adressen -Idegem en Schendelbeke- gelegen in twee onderscheiden plattelands-deelgemeenten, die een enkele entiteit vormen, een afstand bestaat van ongeveer 2 km. ...'.

Dat daar waar men vaststelt dat een groot gedeelte van de inwoners van Idegem werden aangerekend voor de aanvraag HOFMANS Jan, dan ook concluant moet

vaststellen dat dit niet mogelijk is en dat de motivering volledig in tegenstrijd is met de motivering destijds van de Vestigingscommissie welke stelde :

'Overwegende dat de apotheek van de Heer REBRY, na overbrenging op de bevolking van Schendelbeke (1824 inwoners) zal kunnen rekenen, alsook op een groot gedeelte van de bevolking van Idegem (destijds 1660 inwoners) en dat men bijgevolg kan aannemen dat het wettelijk vereist minimum van 2.500 inwoners zal worden bereikt'.

Dat in die omstandigheden de Commissie hier terzake geen rekening heeft gehouden met haar eigen uitspraak en met haar eigen adviezen en dat zij, een volledige tegenstrijdigheid laat uitschijnen in het laatst verleend advies ten voordele van HOFMANS.

Dit middel is ook ontvankelijk en gegrond en de weerlegging van het middel is ontegensprekelijk in tegenstrijd met de ware toedracht gelet op het feit dat hoe dan ook de bevolking van Idegem zich steeds bevoorraadt te Schendelbeke welke als een en dezelfde entiteit werd beschouwd.

Op deze wijze is door de commissie in strijd met haar eigen rechtspraak en ook in strijd met de uiteindelijke en ontegensprekelijke bedoeling van de wetgeving beslist welke (...) het nog bijkomend vestigen van officina's zeker wenst te vermijden en te verhinderen teneinde een wildgroei te vermijden en daarom strikte normen oplegt.

De commissie heeft hier op een onberedeneerde (...) haar beslissing gemotiveerd voor wat betreft de toekenning van de apotheek HOFMANS en deze motivatie werd dan ook niet gesteund op bewijskrachtige elementen doch integendeel de zuivere logica brengt met zich mede dat indien de commissie hier terzake de op heden gevolgde redenering voor wat betreft de vestiging HOFMANS zou hebben doorgetrokken en naar behoren zou hebben toegepast, zij in feite oorspronkelijk hoe dan ook de overbrenging van een apotheek van concluant, zou moeten hebben geweigerd, wat hier terzake niet het geval was gelet op het feit dat zij Idegem en Schendelbeke beschouwden en ze nog op heden steeds moet beschouwen als één entiteit.

Dat dit middel dan ook als ongegrond voorkomt.

Derde middel.

De commissie kan hoe dan ook indien zij een standpunt inneemt dit standpunt niet wijzigen.

De commissie moet rekening houden voor wat betreft de vestiging van apotheken met haar eigen rechtspraak en kan zich niet tegenspreken. Het is hier terzake nochtans het geval.

Inderdaad de commissie heeft zich nogmaals volledig tegengesproken en heeft terzake in een ander advies, welke werd verleend met slechts 21 dagen verschil, verleend door dezelfde leden van dezelfde

Vestigingscommissie, in dezelfde omstandigheden, duidelijk gesteld (...) dat de inwoners van en uit Zandbergen (in hun geheel) niet mochten bijgeteld worden voor een andere aanvraag, aangezien zij definitief werden toegewezen aan de apotheek DE JONGE te Grimminge, dit ter gelegenheid van de vestiging te Grimminge.

Dat dergelijk advies werd verleend in het kader van een aanvraag (...) neergelegd door Mevrouw DE COOMAN Carine voor een vestiging gelegen te Denderwindeke waar Mevrouw DE COOMAN aanspraken kon laten gelden nopens dezelfde bevolking.

Dat hier aldus nogmaals, ontegensprekelijk, tegenstrijdigheid bestaat waar concludant zich dan ook niet mee kan verzoenen gelet op de schadelijke gevolgen.

Dat inderdaad de Commissie tweemaal besliste waarbij voor de ene aanvraag Zandbergen wel in aanmerking kon worden genomen en voor de andere aanvraag (aanvraag DE COOMAN) niet!!

Dergelijke tegenstrijdigheid gaat hoe dan ook niet op.

Inderdaad een commissie die tweemaal beslist waarbij voor de ene aanvraag Zandbergen wel in aanmerking wordt genomen volledig ten onrechte en bij de andere aanvraag Zandbergen niet wordt meegerekend gelet op het feit dat ze daar terzake duidelijk motiveert dat Zandbergen niet mag worden bijgeteld voor een aanvraag aangezien zij definitief werd toegewezen aan de apotheek DE JONGE te Grimminge, is hier in se een tegenstrijdigheid welke hoe dan ook niet wordt weerlegd.

Dat dit middel in elk geval als grondig voorkomt.

Vierde middel.

De Vestigingscommissie blijft zichzelf tegenspreken aangezien duidelijk vaststaat dat de Vestigingscommissie een in 1984 genomen beslissing welke bevestigd werd in 1986 door de Commissie van Beroep, nl. een aanvraag tot vestiging van een officina's te Idegem, op ongeveer dezelfde plaats, volledig ongunstig adviseerde, daar waar de demografische toestand, zijnde de inwoners in die periode, hoger lag dan in 1992.

Dat dan ook de Vestigingscommissie hier een zeer zonderlinge interpretatie heeft gegeven van de wetgeving op de vestiging van officina waar men gewoon over het feit stapt dat hier toepassing werd gemaakt van een uitzonderingsmaatregel welke nochtans, in een eerste fase, terecht, werd toegepast als zijnde limitatief nl. het geval DE COOMAN doch niet konsekwent inzake de aanvraag HOFMANS.

Dat concludant dan ook niet anders kan dan vaststellen dat de Vestigingscommissie misleid werd door een beschrijving van de stad Geraardsbergen en aanpalende

wijken, zonder rekening te houden met de wijken en aanpalende deelgemeenten van en uit Ninove.

Volledigheidshalve wenst concludant dan ook te vermelden dat men, ten onrechte, als criterium, 1669 inwoners heeft genomen als basis voor Idegem, daar waar deze slechts 1550 inwoners telt volgens de laatste beschikbare gegevens uit de bevolkingsregisters.

Dat hoe dan ook, rekening houdend met al deze gegevens en criteria, de minima vereisten qua inwoners zeker niet werden bereikt.

Dat zodoende gelet op de opgelegde wettelijke voorwaarden hier, ten onrechte, gunstig advies werd verleend en zeker volledig ten onrechte gunstige vergunning werd verleend door de Minister.

Inderdaad, concludant stelt hier vast daar waar een aanvraag werd ingediend in 1984, in gunstiger omstandigheden, met meer gunstige criteria voor een vestiging te Idegem, dat nochtans, ontegensprekelijk, wordt vastgesteld dat de toestand, de demografische entiteit en de ligging hoe dan ook thans ongunstiger voorkomen op heden, voor de aanvraag HOFMANS een gunstig advies wordt verleend daar waar zeer terecht en konsekwent de commissie vroeger ongunstig had geadviseerd (zie aanvraag en beslissing VAN DER STRICHT).

Deze tegenstrijdigheid is niet te weerleggen en houdt dan ook in dat de commissie hier een niet beredeneerde beslissing heeft genomen zodanig dat dit middel ook gegrond voorkomt.

Indien de commissie de criteria en de inwoners van vroeger zou toepassen, dan diende zij haar rechtspraak ook toe te passen en ongunstig te adviseren.

Indien zij de criteria en aantal inwoners op heden zou toepassen, dan diende zij ontegensprekelijk ook ongunstig te adviseren gelet op de degressieve toestand voor wat betreft het aantal inwoners.

Hoe kan een commissie een gunstig advies verlenen voor een aanvraag waarvan de inhoud en de criteria ongunstiger zijn dan in een toestand waarbij zij ongunstig heeft geadviseerd in meer gunstige omstandigheden ?

Het middel is dan ook gegrond.

Vijfde middel.

Dat concludant dan ook niet anders kan vaststellen dat zich hier terzake een overconcentratie zou voordoen ook gelet op de exentrieke ligging van de aanvraag HOFMANS.

Dat het hier ontegensprekelijk moet vaststaan dat een aanvraag eerst voldoet aan de uitzonderingsmaatregel indien vaststaat dat de geplande officina zal voorzien in de noden voorzien bij artikel 1 par. 1 litera 3, meer specifiek een afgelegen woonkern.

Dat aan het criterium afgelegen woonkern hoe dan ook niet is voldaan door het louter vervullen van de afstandsvoorwaarden voorzien in par. 3.

Dat aan het criterium 'afgelegen woonkern' zeker niet is voldaan : cfr. de uitspraak van de Vestigingscommissie i.v.m. de overplaatsing officina REBRY van Idegem naar Schendelbeke : 'Schendelbeke en Idegem vormen één enkele entiteit'.

Dat de Commissie hier, uit het enkele feit, dat de inwoners dichterbij de geplande vestiging zouden wonen, verkeerdelijk heeft afgeleid dat zij tot deze invloedssfeer zouden behoren.

Dat hier terzake zelfs niet voldaan wordt aan deze criteria, dat er geen sprake is van afgelegen en zelf bestaande woonkernen enerzijds, dat anderzijds het bevolkingsaantal in aanmerking genomen, hoegenaamd ook niet tot de invloedssfeer van de aanvraag HOFMANS behoort.

Dat trouwens, in de gekende rechtspraak van de Vestigingscommissie, normaal altijd in aanmerking genomen wordt dat de wijk moet beantwoorden aan het begrip afgelegen woonkern.

Dat gelet op alle vergunningen welke terzake al vroeger werden verleend, doch ook gelet op de adviezen terzake de weigering (...) uitgesproken, concludant niet anders kan vaststellen dat de Minister bevoegd om desomtrent vergunning te verlenen, niet konsekwent is in zijn beslissingen.

Dat hier de Vestigingscommissie, doch ook de Minister welke de vergunning verleent, rekening moet houden met het laatste bevolkingscijfer dat gekend is op het ogenblik waarop hij zijn beslissing neemt, wat hier terzake zeker niet het geval is geweest (Raad van State - DE KEERSMAEKERS n° 20.224 van 26.03.1980).

Zeer terecht werpt concludant hier een onweerlegbaar middel op, zich steunend op de rechtspraak zelf van de commissie welke volledig ten onrechte oordeelde dat Idegem een afgelegen woonkern was daar waar zij vroeger het niet betwiste dat het één enkel entiteit vormde met Schendelbeke.

Het middel is dan ook gegrond";

3.1.4. Overwegende dat in haar verzoekschrift tot tussenkomst de tussenkomende partij zich bij de argumenten van de verwerende partij aansluit, stellende dat verzoeker ten onrechte het station van Zandbergen als referentiepunt neemt om de afstand naar de dichtstbijzijnde apotheken te berekenen, terwijl dat station geenszins centraal ligt in de desbetreffende wijk die dichterbij naar Appelterre toe ligt, dat verzoeker geen

belang heeft om aan te voeren dat een derde apotheek benadeeld wordt, dat de bewering omtrent het gebruik van de Heirweg door niets wordt gestaafd en in tegenspraak is met de bevindingen van de farmaceutische inspectie, dat verzoeker ook vaag blijft omtrent de wijze waarop hij tot de door hem vooropgestelde bevolkingscijfers komt, hoewel het cijfer van 1.669 ten gemeentehuize werd bevestigd op 18 oktober 1991; dat zij ook meent dat de vestigingscommissie niet verplicht is vorige adviezen in haar beoordeling te betrekken en dat zelfs het huidige advies met die vorige adviezen niet tegenstrijdig is, wat zij als volgt verwoordt :

"Verder lijkt de verzoeker ook te stellen dat de Vestigingscommissie geen rekening zou gehouden hebben met adviezen die vroeger werden uitgebracht, onder meer met betrekking tot zijn aanvraag tot overplaatsing van zijn officina.

Vooreerst moet in herinnering gebracht worden dat de Vestigingscommissie niet gehouden is om al haar vorige adviezen in haar beoordeling te betrekken en zo nodig in het licht daarvan haar advies te verantwoorden (R.v.St., arrest KEERSMAEKERS, nr. 20.224 van 26 maart 1992 (sic); Vgl. voor de Commissie van Beroep, R.v.St., arrest VANGHELUWE, nr. 18.066 van 26 januari 1977).

Maar er is meer.

De Vestigingscommissie heeft haar vorige adviezen in haar advies voor de betwiste aanvraag betrokken, en de redenen kenbaar gemaakt waarom de hier betwiste aanvraag gunstig kon worden geadviseerd, zelfs in het licht van die vorige adviezen.

Daarin schuilt geen contradictie of willekeur.

Het feit dat de overheid destijds, bij gebreke aan een apotheek in Idegem, kon stellen (om verzoekers vraag in te willigen) dat een groot deel van de inwoners van Idegem ook nog tot de invloedssfeer van de overgeplaatste officina zou kunnen gerekend worden, verplicht de overheid vanzelfsprekend niet tot de vaststelling dat een geplande apotheek, iets noordelijker in Idegem gelegen, die inwoners niet meer tot haar invloedssfeer zou mogen rekenen. Dit geldt des te meer nu kan in vraag gesteld worden of de feitelijke vaststelling die de Vestigingscommissie destijds heeft gedaan om de overplaatsing van verzoekers officina te verantwoorden, wel met de werkelijkheid overeenstemt.

Hetzelfde geldt voor de aanvraag van Carine DE COOMAN, waarnaar de verzoeker verwijst. Alhoewel de tussenkomende partij geen kennis heeft van de

inhoud van het advies waarnaar verzoeker verwijst, volstaat een blik op de kaart om vast te stellen dat de aanrekening van de bevolking van Zandbergen tot de invloedssfeer van een geplande apotheek te Denderwindeke een totaal andere beoordeling uitmaakt dan de invloedssfeer van de officina van de tussenkomende partij : Denderwindeke ligt immers geheel ten oosten van Zandbergen en Grimminge, op een afstand waarbij evidentierwijze Zandbergen niet tot de invloedssfeer ervan hoort.

De kritiek met betrekking tot 'een in 1984 genomen beslissing' die ongunstig zou zijn geadviseerd, is te weinig precies om te worden tegengesproken en dan ook niet dienstig als bewijs van willekeur in de beoordeling van de Minister. Die bewering kan dan ook niet tot illegaliteit van het advies en van de bestreden beslissing leiden. De verzoeker schrijft overigens zelf dat het gaat om een aanvraag voor een officina op 'ongeveer dezelfde plaats' te Idegem. Nu is 'ongeveer' te vaag om te kunnen concluderen dat het verschil in inplantingsplaats onvoldoende relevant zou zijn om tot een verschillend advies te kunnen leiden.

Voor zover de aanvraag 'VAN DER STRICHT' zou bedoeld zijn (waarnaar de farmaceutische inspecteur verwijst in zijn verslag d.d. 11 februari 1992) kan aangevoerd worden dat er een afstand van minstens 700 meter tussen beide vestigingsplaatsen bestaat";

3.1.5.1. Overwegende dat artikel 1 van het koninklijk besluit van 25 september 1974, zoals het gold toen de bestreden beslissing genomen werd, als volgt luidde :

"§ 1. De criteria die erop gericht zijn een behoorlijke spreiding van de voor het publiek opengestelde apotheken te organiseren zijn :

1° het beperken van het aantal apotheken tot een maximum per gemeente, zoals bepaald in de hiernavolgende paragrafen;

2° het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats;

3° het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen.

§ 2. Naargelang het bevolkingscijfer van de gemeente :

- meer dan 30.000 inwoners

- 7.500 tot 30.000 inwoners

- minder dan 7.500 inwoners

bedraagt, mag het aantal voor het publiek opengestelde apotheken niet hoger zijn dan het quotiënt van de deling van het totaal aantal inwoners door respectievelijk :

- 3.000

- 2.500

- 2.000

Per bestaande apotheek waarin twee of meer apothekers gelijktijdig en effectief in voltijdse betrekking hun beroepswerkzaamheden uitoefenen, wordt het bevolkingscijfer met 5.000 verminderd op voorwaarde dat :
a) deze toestand bestond vóór het indienen van de aanvraag
b)(...).

De vermindering van het bevolkingscijfer mag niet worden toegepast wanneer zij tot gevolg zou hebben dat er in de gemeenten onder de 7.500 inwoners minder dan twee apotheken zouden zijn en in de gemeenten boven de 9.000 inwoners minder dan drie apotheken zouden zijn.

§ 3. In afwijking van het bepaalde in § 2 mag de vestiging van een bijkomende apotheek worden toegestaan :

a) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 1 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.500 inwoners;

b) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 3 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 2.000 inwoners;

c) indien de dichtstbijgelegen apotheek zich op ongeveer 5 km bevindt van de geplande apotheek en indien deze laatste de behoeften dekt van 1.500 inwoners";

3.1.5.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat de apotheek van de tussenkomende partij enkel vergund kon worden indien aan de voorwaarden van artikel 1, § 3, a), was voldaan, meer bepaald aan de voorwaarde dat de geplande apotheek de behoeften dekt van 2.500 inwoners, aangezien ook niet wordt betwist dat aan de afstandsvoorwaarde van ongeveer 1 km is voldaan; dat verzoeker wel stelt dat aan die bevolkingsnorm niet was voldaan en ook blijkt te betwisten dat de geplande apotheek zal voorzien in de noden van een afgelegen woonkern en dat een te grote concentratie van apotheken daardoor zal worden verminderd, zoals bedoeld in artikel 1, § 1;

3.1.5.3. Overwegende dat, zoals de Raad van State reeds meermaals heeft vastgesteld, in toepassing van de in artikel 1, § 1, 2° en 3° zoals het toen gold vermelde criteria -te weten enerzijds het voorkomen van een te grote concentratie van apotheken op een bepaalde plaats

en anderzijds het voorzien in de noden van afgelegen woonkernen- het bepaalde in artikel 1, § 3 een bijkomende apotheek toelaat in een afgelegen woonkern indien zij op een bepaalde afstand van de dichtst bijgelegen apotheek wordt ingeplant en aan de behoeften van een bepaald aantal -hier minimum 2.500- inwoners tegemoet komt; dat de verwerende partij terecht stelt dat het de Raad van State niet toekomt zich bij het beoordelen van feitelijke gegevens -hier inzonderheid de invloedssfeer gerekend in inwoners van de geplande apotheek- in de plaats te stellen van de vergunnende overheid; dat de Raad van State, belast met de wettigheidscontrole, echter wel moet nagaan of de overheid deze beoordeling op in rechte en in feite aanneembare redenen heeft gesteund en zij daarbij de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden;

3.1.5.4.1. Overwegende wat het eerste onderdeel van het eerste middel betreft, dat in de mate dat verzoeker stelt dat de vestigingscommissie gunstig adviseerde op basis van een verkeerde voorstelling der feiten zonder rekening te houden met de apotheek te Appelterre, hetwelk deel uitmaakt van Ninove, de tussenkomende partij in haar toelichtende nota bij de aanvraag zelf naar deze apotheek verwijst evenals op het plan bij haar eerste besluiten en in haar derde besluiten voor de vestigingscommissie en dat ook de farmaceutisch inspecteur, in zijn aanvullend verslag, uitdrukkelijk rekening houdt met deze apotheek door niet enkel, zoals de tussenkomende partij, de afstand na te gaan van de geplande apotheek HOFMANS tot de kruising Voordeweg/Beekstraat en Middenstraat/Looststraat in de stationswijk te Zandbergen en te vergelijken met de afstand van deze hoeken tot de bestaande apotheek te Grimminge, maar door ook de afstand na te gaan tussen de hoek Middenstraat/Looststraat, het centrum van die wijk, en de bestaande apotheek te Appelterre, waaruit hij concludeerde dat de afstand tot deze laatste apotheek

weliswaar korter is (1,8 km vgl. met 2,5 km) maar dat de Heirweg een verbinding vormt tussen de wijk te Zandbergen en de Aalstsesteenweg, de verbindingsweg Aalst-Geraardsbergen en dat, niettegenstaande de aanwezigheid van apotheken te Grimminge en Appelterre, toch de helft van de inwoners van de stationswijk te Zandbergen te rekenen zijn tot de invloedssfeer van de geplande apotheek, temeer daar het hier gaat om een landelijke wijk en een relatief afgelegen wonende bevolking; dat dan ook bezwaarlijk kan worden beweerd dat de vestigingscommissie verkeerd was ingelicht; dat uit het dossier veeleer blijkt dat zij omstandig werd ingelicht over de aanwezigheid van de apotheek te Appelterre; dat weliswaar de vraag rijst of de vestigingscommissie vervolgens in haar gunstig advies, waarbij de bestreden vergunning zich zonder meer aansluit, ook rekening heeft gehouden met de aanwezigheid van deze apotheek bij het bepalen van de invloedssfeer van de geplande apotheek van de tussenkomende partij; dat verzoeker meent van niet omdat in het advies enkel naar de apotheek te Grimminge wordt verwezen en niet ook naar de apotheek te Appelterre; dat zulks echter verklaard kan worden doordat, bij het verlenen van de vergunning voor de apotheek DE JONGE te Grimminge, een deel van de bevolking van Zandbergen aan die apotheek werd toegerekend; dat dan ook logischerwijze de vestigingscommissie, wanneer zij thans een deel van de bevolking van de stationswijk toerekent aan de geplande apotheek, toelicht waarom dit geschiedt, nl. aangezien het in het eerste geval ging om een deel van de bevolking van het aan Grimminge aanpalend deel van Zandbergen terwijl het thans gaat om de stationswijk, gelegen aan de andere kant, ten noorden van de Dender; dat aangezien uit het dossier niet blijkt en ook niet wordt beweerd dat eerder een deel van de bevolking van de stationswijk in aanmerking was genomen voor de oprichting van de apotheek te Appelterre, daarvoor wat die apotheek betreft geen aanleiding was; dat de omstandigheid dat

het advies niet uitdrukkelijk verwijst naar die apotheek dan ook niet inhoudt dat daarmee geen rekening werd gehouden, maar veeleer dat de commissie, zoals trouwens ook de farmaceutisch inspecteur, blijkbaar van oordeel was dat de geplande vestiging, gelet op de ligging van de geplande apotheek aan de Heirweg die een verbinding vormt met de Aalstsesteenweg, kon rekenen op een aanzienlijk deel van de inwoners van de stationswijk te Zandbergen, een landelijke wijk met een relatief afgezonderde bevolking;

3.1.5.4.2. Overwegende dat, zoals gezegd, de Raad van State zijn oordeel niet in de plaats van die van de vergunnende overheid kan stellen; dat, in zoverre hij de voorhanden zijnde gegevens mag beoordelen op hun juistheid, wettigheid en redelijkheid, kan worden vastgesteld dat de afstand van de geplande apotheek tot de hoek Beekstraat/Middenstraat, de centrale straten van de stationswijk, volgens de eerste besluiten van de tussenkomende partij voor de vestigingscommissie 2,2 km bedraagt; dat in de besluiten van 21 oktober 1991 de afstand van de geplande apotheek tot de hoek Beekstraat/Voordeweg respectievelijk Middenstraat/Looststraat bepaald wordt op 2.500 respectievelijk 2.600 m, vergeleken met 2.600 en 2.500 à 2.600 m ten opzichte van de apotheek DE JONGE te Grimminge; dat de farmaceutisch inspecteur deze afstanden bevestigde in zijn aanvullend verslag voor de vestigingscommissie en tevens vaststelde dat de afstand van die laatste hoek tot de apotheek te Appelterre slechts 1,8 km bedroeg; dat deze afstanden ook kunnen worden vergeleken met de afstanden opgenomen in het door de verzoekende partijen in de tweede zaak voorgelegde proces-verbaal van opmeting van landmeter W. DHONDT, volgens hetwelk het eindpunt van de stationswijk -samenkomst Middenstraat/Beekstraat richting Idegem- ligt op 2.100 m van de apotheek te Appelterre en het dichtste punt van die wijk, de samenkomst van Middenstraat/Beekstraat richting

Appelterre zich op 1.550 m bevindt, terwijl de kortste afstand van de geplande apotheek tot de eerste samenkomst 2.250 m bedraagt; dat ook de door verzoeker vermelde afstanden vanaf het station te Zandbergen (2,9 km tot de geplande apotheek vgl. met 1,6 km tot de apotheek te Appelterre) dit bevestigen; dat de omstandigheid dat de referentie station, gelegen westwaarts in de richting van Appelterre, zoals de tussenkomende partij opmerkt, de afstanden weliswaar wat in het nadeel van de tussenkomende partij beïnvloedt, deze conclusie niet uitsluit aangezien het station volgens de plannen in het dossier ter hoogte ligt van de kruising Middenstraat/Beekstraat, waarmee ook de tussenkomende partij zelf, in haar besluiten voor de vestigingscommissie, vergelijkt;

3.1.5.4.3. Overwegende dat het feit dat een wijk dichter bij een bestaande apotheek ligt niet zonder meer inhoudt dat deze wijk ook tot de invloedssfeer van die apotheek behoort of blijft behoren; dat in casu een deel van de bevolking van de stationswijk toegerekend wordt aan de geplande apotheek van de tussenkomende partij, gelet op het feit dat de bevolking zich rechtstreeks langs de Heirweg bij de geplande officina zou kunnen bevoorraden, welke weg zelf aansluit op de drukke verbindingsweg van Aalst naar Geraardsbergen, de Aalstsesteenweg, en gelet op het feit dat het gaat om een landelijke wijk met een relatief afgezonderde bevolking; dat verzoeker dit hoofdzakelijk betwist met verwijzing naar de kortere afstand tot Appelterre, hetgeen op zichzelf geen doorslaggevend criterium uitmaakt, en naar het feit dat de weg naar Appelterre bebouwd en verlicht is, terwijl de weg naar de geplande vestiging te Idegem over een stuk weg leidt van meer dan 1,5 km, onbebouwd, onverlicht en midden in en door het veld zodat men onmogelijk kan spreken van een drukke verbindingsweg, temeer daar de weg naar Aalst niet via de Heirweg zou lopen maar via Appelterre-Ninove en de

expresweg uit Aalst, komende van deze wijk, en de rechtstreekse weg naar Geraardsbergen evenmin via de Heirweg loopt maar via het centrum van Zandbergen en Grimminge; dat met de tussenkomen de partij vooreerst echter dient te worden vastgesteld dat verzoeker die gegevens niet concreet staft; dat hij aldus niet verduidelijkt welke weg via Appelterre-Ninove is bedoeld noch welke weg via Zandbergen en Grimminge rechtstreeks van de stationswijk naar Geraardsbergen voert; dat uit de zich in het administratief dossier bevindende plattegronden daarentegen wel blijkt dat de Aalstsesteenweg, waarop de Heirweg uitkomt, een rechtstreekse verbindingsweg is enerzijds naar Geraardsbergen -naast de Jonkerstraat- die de Heirweg kruist, en anderzijds naar Aalst; dat, ofschoon uit die kaarten ook blijkt dat vanuit de Beekstraat eveneens een rechte verbinding bestaat naar de apotheek te Appelterre, nl. via de Kranigenstraat en de Breeweg, en dat de Heirweg niet de enige rechtstreekse verbinding is naar de Aalstsesteenweg -er is ook de rechtstreekse verbinding via Bullegem, dit is echter ook in de richting van de Heirweg- verzoeker niet aantoont waarom het kennelijk onredelijk zou zijn dat de vestigingscommissie rekening houdt met de ligging langs de Heirweg en de verbinding met de Aalstsesteenweg, temeer daar volgens diezelfde plannen andere wegen naar Aalst/Geraardsbergen vanuit Zandbergen hetzij gaan via Grimminge, hetgeen veronderstelt dat een omweg over de Dender en langs een groengebied wordt gemaakt, hetzij via het centrum van Appelterre; dat de stelling dat de Heirweg deels door het veld loopt, terwijl de wegen naar de apotheek te Appelterre verlicht zijn en bebouwd, niet aan de hand van stukken geconcretiseerd wordt en om die reden niet in aanmerking kan worden genomen, los van de vaststelling dat blijkens de in het administratief dossier opgenomen plannen, beide wegen deels onbebouwd lijken; dat het landmetersverslag neergelegd door de verzoekende partijen in de tweede zaak weliswaar opmerkt

dat de weg naar Idegem slechts gemiddeld om de 205 m een verlichtingspaal heeft en over meer dan één km geen en 90 % door landbouwgebied loopt, terwijl de weg naar Appelterre gemiddeld om de 40 m een verlichtingspaal heeft en betrekkelijk dicht bebouwd is; dat echter, los van de vaststelling dat uit het bijgevoegde plan tegelijk ook blijkt dat ook die weg minstens deels schaars bebouwd is, dit stuk bezwaarlijk een affirmatie van een verzoeker in een andere zaak kan ondersteunen;

3.1.5.5.1. Overwegende wat het tweede onderdeel betreft, dat waar verzoeker stelt dat de vestigingscommissie vroegere adviezen tegensprekt, nl. het gunstig advies van de commissie van beroep over de overbrenging van de apotheek REBRY, het ongunstig advies over de aanvraag VAN DER STRICHT en het latere advies van de vestigingscommissie over de aanvraag DE COOMAN, dat in zoverre de vestigingscommissie niet gehouden is al haar vorige adviezen in haar beoordeling te betrekken en zo nodig in het licht daarvan haar advies te verantwoorden, het wel op in rechte en in feite aanvaardbare redenen gegrond moet zijn; dat, zo de bestreden vergunning en het daaraan voorafgaand gunstig advies op feitelijke gegevens berusten waarop ook de vorige afwijzende beslissingen waren gebaseerd maar deze anders geïnterpreteerd worden, zulks niet noodzakelijk betekent dat die beslissing willekeurig is, op voorwaarde dat de redenen blijken waarop die andere interpretatie gesteund wordt; dat in zoverre verzoeker in feite ook stelt dat dezelfde bevolking niet tweemaal verrekend kan worden, het juist is dat bij een correcte toepassing van artikel 1, § 3, de inwoners van eenzelfde afgelegen woonkern, in wier noden artikel 1, § 3, tot doel heeft te voorzien, niet geteld kunnen worden als beslissend aantal bij het opeenvolgend toepassen van artikel 1, § 3, zonder artikel 1, § 1, 2°, te schenden; dat dit echter niet kan gelden wanneer het gaat om een andere afgelegen woonkern, inzonderheid wanneer de bevolking

van de thans als een afgelegen woonkern beschouwd onderdeel van een gemeente destijds reeds werd meegerekend om het afzetgebied van een andere, vroeger voor de toepassing van artikel 1, § 3, als afgelegen erkende woonkern, te bepalen;

3.1.5.5.2. Overwegende dat in casu de overbrenging van de apotheek REBRY van Idegem naar Schendelbeke door de beroepscommissie gunstig werd geadviseerd omdat Schendelbeke en Idegem één enkele entiteit vormden en tussen het oude en nieuwe adres een afstand bestaat van ca. 2 km, zodat de apotheek REBRY zou kunnen rekenen op de bevolking van Schendelbeke en een groot gedeelte van de inwoners van Idegem en bijgevolg voldeed aan het minimumbevolkingsaantal van 2.500 inwoners (artikel 1, § 3, a)), terwijl volgens het advies van de vestigingscommissie over de aanvraag van de tussenkomende partij, thans vier vijfde van Idegem aangewezen zou zijn op de geplande apotheek, alhoewel ook nu de vestigingscommissie concludeert dat Idegem en Schendelbeke een bijna aaneengesloten entiteit vormen omdat de afstand tussen de beroepscentra bijna 2 km bedraagt; dat, terwijl in het gunstig advies voor de overbrenging van de apotheek REBRY uiteraard geen rekening meer diende te worden gehouden met een apotheek in Idegem, daar de enige daar bestaande werd overgebracht naar Schendelbeke, thans echter wordt geadviseerd over een in Idegem geplande apotheek, zodat de bepaling van de invloedssfeer uiteraard anders kan zijn; dat de vestigingscommissie daarbij rekening houdt met de grotere aantrekkingskracht van Schendelbeke en de afstand tussen de perifeer ingeplante geplande vestiging en de apotheek REBRY om te concluderen dat nog één vijfde van de inwoners van Idegem op deze apotheek REBRY blijft aangewezen; dat aldus tegelijk echter aannemelijk is dat een deel van de inwoners, die bij de overbrenging van de apotheek REBRY aan deze apotheek werden toegerekend -dit was niet de volledige bevolking maar enkel het

grootste deel- thans worden toegerekend aan de apotheek HOFMANS, zodat de vraag rijst of die inwoners tweemaal worden gerekend om het afzetgebied van een apotheek in dezelfde afgelegen woonkern te bepalen; dat zulks op het eerste gezicht het geval lijkt te zijn daar in beide gevallen toepassing wordt gemaakt van artikel 1, § 3, ook al gaat het nu om een opening van een nieuwe apotheek en ging het toen om een overbrenging; dat uit het advies dat de commissie van beroep naar aanleiding van die vorige overbrenging heeft uitgebracht echter ook blijkt dat aan de afstandsvoorwaarde van artikel 1, § 3, a), was voldaan en dat Schendelbeke zelf 1.824 inwoners telde, hetzij de helft van de vereiste 2.500 inwoners, zodat, op basis van artikel 1, § 5, b), zoals vervangen bij koninklijk besluit van 16 december 1981 en in werking vanaf 31 januari 1982, de overbrenging vergund kon worden zonder rekening te houden met de inwoners van Idegem; dat ofschoon daarmee bijgevolg geen rekening kon gehouden worden bij het verlenen van de vergunning op 22 juli 1981, kan worden gesteld dat indien de apotheek REBRY thans, op grond van artikel 1, § 5, in aanmerking zou komen voor een vergunning voor overbrenging, de in het verleden op grond van artikel 1, § 3, aan deze apotheek toegewezen gebieden niet ten eeuwigden dage aan die apotheek voorbehouden mogen worden, met andere woorden dat zij niet blijvend van die toestand mag en kan genieten in het nadeel van andere aanvragers;

3.1.5.5.3. Overwegende dat waar verzoeker blijkt te verwijzen naar het ongunstig advies inzake de aanvraag VAN DER STRICHT in 1984 -feitelijk : 1986- hij niet aantoont dat dit advies het huidige tegensprekt, zelfs indien de bevolkingstoestand van Idegem thans ongunstiger zou zijn, aangezien de ligging van beide vestigingen niet vergelijkbaar is; dat er immers een verschil is van ca. 700 m, waarbij VAN DER STRICHT een apotheek wilde openen in het centrum van Idegem terwijl de geplande

apothek van de tussenkomenae partij meer perifeer rich-ting Smeerebbe-Vloerzegem is ingeplant, zodat de impact op die randgemeenten groter is en de impact van Schendelbeke kleiner; dat voorts uiteraard geen tweemaal dezelfde bevolking in rekening werd gebracht, aangezien de aanvraag VAN DER STRICHT werd geweigerd, los van de vaststelling dat in het ongunstig advies van de commissie van beroep geen opmerking wordt gemaakt bij het feit dat de farmaceutisch inspecteur ook daar adviseerde dat drie vierde van de inwoners van Idegem aangewezen zou zijn op de geplande apotheek, maar enkel oordeelt dat er, bij gebreke aan cijfermatige staving, geen reden is om in te gaan op het argument van VAN DER STRICHT dat zij aanspraak kan maken op alle inwoners van Idegem; dat in de mate dat verzoeker zou bedoelen dat het ongunstig advies van de vestigingscommissie in de zaak VAN DER STRICHT uitdrukkelijk stelt dat geen tweemaal dezelfde inwoners aangerekend mogen worden, de vestigingscommissie vervolgens zelf erkent dat, alhoewel het grootste deel van de bevolking van Idegem, in 1981, werd toegerekend aan de overgebrachte apotheek REBRY, maximaal nog 1.000 van de 1.600 inwoners toegerekend konden worden aan de geplande apotheek VAN DER STRICHT; dat het feit dat thans 1.335 inwoners aangenomen worden, verklaard kan worden door de andere inplanting van de apotheek HOFMANS;

3.1.5.6.1. Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat in zoverre in het ongunstig advies van de vestigingscommissie inzake de aanvraag VAN DER STRICHT werd gesteld dat geen aanspraak kan worden gemaakt op 400 inwoners van Zandbergen omdat deze reeds toegerekend werden bij de vergunning van de apotheek DE JONGE te Grimminge, uit het gunstig advies van de vestigingscommissie over die laatste aanvraag blijkt dat de commissie vaststelt dat de gemeente Zandbergen 1.668 inwoners telt en geen apotheek en dat een deel van deze inwoners, geschat op 970, aangewezen is op de

geplande apotheek in Grimminge; dat verzoeker niet aantoont dat het hier gaat over een dubbeltelling aangezien, zoals ook de vestigingscommissie zelf thans opmerkt, het dan ging om een deel van de aan Grimminge aanpalende bevolking van Zandbergen, terwijl thans rekening wordt gehouden met een deel van de bevolking van de stationswijk, 500 op de 665, gelegen aan de andere zijde, ten noorden van de Dender;

3.1.5.6.2. Overwegende dat, ook wat betreft de beweerde tegenstrijdigheid met het latere advies DE COOMAN, opgemerkt dient te worden dat het in die zaak ging om een apotheek in Ninove-Denderwindeke, wat veel verder van Zandbergen ligt dan de geplande apotheek HOFMANS; dat de conclusie in dat advies dat de inwoners van Zandbergen reeds in aanmerking kwamen bij het verlenen van de vergunning voor de apotheek DE JONGE te Grimminge zodat met de bevolking van deze gemeente geen rekening meer kan worden gehouden, om de voornoemde redenen evenmin in tegenspraak lijkt met de verrekening, thans van 500 inwoners; dat indien er tegenspraak zou zijn tussen het gunstig advies voor de aanvraag HOFMANS en het ongunstig advies voor de latere aanvraag DE COOMAN, deze bovendien veeleer lijkt te liggen in het latere advies;

3.1.5.7. Overwegende dat in de mate dat verzoeker in het vierde onderdeel stelt dat het advies niet steunt op de meest recente bevolkingscijfers, aangezien het uitgaat van 1.669 inwoners in Idegem -cijfers van 31 december 1978- terwijl dit volgens het door hem voorgelegde uittreksel uit de bevolkingsregisters op 31 december 1989 nog slechts 1.550 inwoners waren, vastgesteld dient te worden dat de tussenkomende partij bij haar tweede besluiten voor de vestigingscommissie een gedetailleerde opgave heeft gevoegd van alle straten van Geraardsbergen, waaronder Idegem, met inwonersaantal, hetwelk door de gemeente conform de toestand per 1 maart 1991 werd verklaard, op 18 oktober 1991 met de toevoe-

ging dat die toestand per 1 maart 1991 op 18 oktober 1991 weinig of niet is veranderd, zodat er geen reden was die cijfers in twijfel te trekken en de vestigingscommissie wel degelijk rekening heeft gehouden met het laatste haar bekende bevolkingscijfer;

3.1.5.8.1. Overwegende dat in zoverre verzoeker in het vijfde onderdeel stelt dat een overconcentratie zal ontstaan, gelet op de excentrieke ligging van de geplande vestiging en dat niet voldaan is aan het criterium afgelegen woonkern, aangezien in het voornoemde advies over de overbrenging van de apotheek REBRY werd gesteld dat Schendelbeke en Idegem één entiteit vormen, het vereiste van afgelegen woonkern een geografisch begrip is met scheiding tussen woongebieden; dat de beroepscommissie in het voornoemde advies REBRY van 1981 adviseerde dat tussen het oude adres van de apotheek REBRY te Idegem en het nieuwe adres te Schendelbeke, "gelegen in twee onderscheidene plattelands deelgemeenten die één enkele entiteit vormen" een afstand bestaat van ongeveer 2 km en dat de farmaceutisch inspecteur in zijn voornoemd aanvullend verslag in de zaak VAN DER STRICHT (1985) spreekt van een gegroepeerde bevolking en opmerkt dat er geen duidelijke scheiding tussen Schendelbeke en Idegem bestaat en dat deze twee secties zich min of meer vertonen als een ononderbroken agglomeratie, zodat het prima facie dan volgens deze instanties niet leek te gaan om een afgescheiden woonkern; dat het advies van de vestigingscommissie over de huidige aanvraag thans echter stelt dat Idegem en Schendelbeke een "bijna aaneengesloten" entiteit vormen, "de afstand tussen beroepscentra van Schendelbeke en Idegem bedraagt immers ongeveer 2 km"; dat zij er aldus a contrario van uitgaat dat beide kernen niet volledig aaneengesloten zijn;

3.1.5.8.2. Overwegende dat alhoewel deze afstand, noch de door de verwerende partij vermelde afstanden van 2 km

tot de apotheek REBRY te Schendelbeke (2,25 km volgens het advies van de vestigingscommissie) en 3 km tot de apotheken te Grimminge en Ophasselt (3,85 respectievelijk 4,2 km volgens dat advies), niet nieuw zijn in vergelijking met de eerdere standpunten van de commissie van beroep of de farmaceutisch inspecteur -de afstand van 2 km bestond immers ook voorheen en werd ook in het advies REBRY gehanteerd, wel nieuw is de blijkbaar meer en thans uitdrukkelijk vermelde perifere inplanting van de geplande apotheek HOFMANS- verzoeker niet aantoont waarom dit gewijzigd standpunt kennelijk onredelijk is, anders dan door de enkele verwijzing naar de voornoemde oudere adviezen van de commissie van beroep en het aanvullend verslag van de farmaceutisch inspecteur in de zaken REBRY en VAN DER STRICHT; dat de stelling van de vestigingscommissie ook niet tegengesproken wordt door het dossier; dat uit de stukken en plannen in het dossier immers blijkt dat er in feite slechts één directe verbindingsweg, de Ganzestraat, is tussen het centrum van Schendelbeke en dat van Idegem, naast de spoorweg, met daar rond een smalle strook woongebied en verder groen-, bos- en landbouwgebied, zonder dat blijkt dat de woonkernen effectief aaneengebouwd zijn, en dat Idegem, via de Dender, het ontspanningsgebied De Gavers en agrarisch gebied, afgescheiden lijkt van de andere deelgemeenten Zandbergen, Grimminge en Vloerzegem; dat bovendien moet worden opgemerkt dat het criterium van afgelegen woonkern is opgeheven bij het koninklijk besluit van 25 maart 1999, zodat bovendien de vraag zou rijzen welk nuttig effect een vernietiging enkel op deze grond voor verzoeker zal hebben, met name of het bestuur dan niet onmiddellijk een nieuwe vergunning zou kunnen verlenen zonder met dat criterium nog rekening te moeten houden;

3.1.5.9. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat het eerste middel in geen zijner onderdelen gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn tweede middel de schending van het recht van verdediging aanvoert, doordat de bestreden beslissing zonder meer de brieven van verzoeker en van zijn raadslieden negeert met vraag gehoord te worden, evenals het ongunstig advies van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen, herhaald na het gunstig advies van de vestigingscommissie;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat luidens artikel 6, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 25 september 1974, de vestigingscommissie enkel kennis moet geven van de aanvragen aan de eigenaars van de bestaande apotheken uit de omgeving en dat, volgens de geest van dat koninklijk besluit, deze schriftelijk hun advies kunnen geven over de aangevraagde vergunning, maar dat hen niet het recht wordt gegeven om door de vestigingscommissie gehoord te worden;

3.2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord herhaalt dat zijn vraag gericht tot de minister om gehoord te worden werd genegeerd en dat ook de brief van de provinciegouverneur met zijn negatief advies werd genegeerd;

3.2.4.1. Overwegende dat verzoeker aanvoert, niet dat hij door de vestigingscommissie moet worden gehoord, wat hij overigens nooit gevraagd blijkt te hebben, doch dat hij het recht had om nadat die commissie haar advies had verleend, door de minister te worden gehoord; dat echter noch het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 noch het koninklijk besluit van 25 september 1974 bepalen dat de vergunninghoudende apothekers uit de omgeving door de minister gehoord moeten worden; dat artikel 6, § 1, van het koninklijk besluit van 25 september 1974 enkel bepaalt dat van elke aanvraag kennis wordt gegeven aan de eigenaars van de bestaande

apotheken uit de omgeving, de houders van de voor dezelfde omgeving verleende vergunningen alsmede de andere personen die voor de omgeving een aanvraag hebben ingediend, alsmede de meest representatieve farmaceutische beroepsorganisaties en de personen die in aanmerking komen voor een hernieuwing van de aanvraag op grond van artikel 4, § 3; dat luidens artikel 7 de minister, alvorens hij de aanvraag door de vestigingscommissie laat onderzoeken, het advies dient in te winnen van onder meer de provinciegouverneur; dat nadat de vestigingscommissie of, in voorkomend geval, de commissie van beroep, haar advies heeft gegeven, hierbij steunend op de diverse voorgeschreven adviezen en ingediende bezwaren en na de personen te hebben gehoord die moeten worden gehoord overeenkomstig artikel 11 van het voornoemde koninklijk besluit, de minister enkel nog acht kan slaan op de door de voornoemde commissies verleende adviezen en eventueel de gegevens waarop deze gesteund zijn, indien hij meent ervan te moeten afwijken; dat verzoeker, aan wie de aanvraag werd gemeld maar die, zoals gezegd, geen bezwaar indiende, er zich niet over kan beklagen dat de minister geen acht heeft geslagen en ook niet kon slaan op gegevens die hem, na het verlenen van het advies van de vestigingscommissie, nog eenzijdig door verzoeker werden medegedeeld, en hem daaromtrent vanzelfsprekend ook niet meer kon horen; dat verzoekers beweerde recht om gehoord te worden door de minister dan ook niet werd geschonden;

3.2.4.2. Overwegende dat in zoverre in het middel wordt gesteld dat geen rekening werd gehouden met de ongunstige adviezen van de provinciegouverneur en daargelaten de vraag of verzoeker de hoedanigheid heeft om zich op het niet vermelden door de vestigingscommissie van het advies van de provinciegouverneur te beroepen, het volstaat vast te stellen dat het advies van de provinciegouverneur niet bindend is terwijl de vraag of van dat advies terecht

werd afgeweken samenvalt met het eerste middel; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel aanvoert dat de vestigingscommissie en de minister werden misleid doordat bij de aanvraag een fictief adres, Heirweg 52, werd gebruikt, welke woning inmiddels door een derde werd verworven;

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat volgens de geldende regels een adreswijziging werd aangevraagd en dat trouwens het niet te verwonderen is dat het oorspronkelijk adres niet meer kon worden aangewend, nu tussen de aanvraag en de vergunning negen jaar verlopen zijn;

3.3.3. Overwegende dat de tussenkomende partij zowel de ontvankelijkheid als de gegrondheid van het middel betwist, stellende dat weliswaar de officina niet zal worden gevestigd op het aangegeven adres, maar wel minder dan 100 meter daar vandaan en met dat doel een gemotiveerde aanvraag tot adreswijziging werd ingediend, die ingewilligd werd door de minister op 2 (of : 22) april 1993, zodat de kritiek als zou het aangevraagde adres fictief zijn niet alleen onjuist is maar ook niet van aard is om de vergunning op dat adres te vitiëren;

3.3.4. Overwegende dat verzoeker geenszins aantoont dat het bij de aanvraag ging om een fictief adres; dat de geldende reglementering ook niet vereist dat de aanvrager over een eigendomstitel beschikt bij de aanvraag; dat de uitleg als zou de eigenaar, die aan de tussenkomende partij een verkoopbelofte had verleend, in de loop van de procedure -die bijna tien jaar in beslag nam- het eigendom aan een derde hebben verkocht, waardoor de tussenkomende partij, toen de nieuwe eigenaar weigerde het goed door te verkopen, genoodzaakt was een

100 m verder gelegen terrein aan te kopen en een aanvraag tot adreswijziging op grond van artikel 14 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 moest indienen, aannemelijk is; dat aldus enkel de ter zake voorgeschreven procedure toegepast werd zonder dat misbruik aan de kant van de tussenkomen partij wordt aangetoond;

4. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak A. 49.669.

4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in de tweede zaak, ook middels een lange uiteenzetting welke verschillende bezwaren omvat, in wezen één middel aanvoeren, de schending van artikel 1, §§ 1 en 3 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 en van de materiële motiveringsplicht, doordat, eerste onderdeel, de vergunde vestiging niet voorziet in de behoeften van 2.500 inwoners, zoals ook gesteld werd door de farmaceutische inspectie in een advies waarmee zonder tegenspraak en ten onrechte geen rekening wordt gehouden, aangezien ten onrechte rekening is gehouden met de inwoners van de stationswijk te Zandbergen die in feite aangewezen zijn en blijven op de apotheek te Appelterre, apotheek waarmee het advies geen rekening houdt, hoewel de afstand naar Appelterre kleiner is en over een doorlopend bebouwde en verlichte weg loopt, doordat, tweede onderdeel, de inwoners van Idegem grotendeels reeds verrekend werden bij de vergunning van de overbrenging van apotheek REBRY, doordat, derde onderdeel, geen rekening wordt gehouden met de gevestigde apotheken in Geraardsbergen, doordat, vierde onderdeel, zonder motief wordt teruggekomen op een vroeger ongunstig advies voor de opening van een apotheek te Idegem temeer daar intussen de bevolking van die gemeente is gedaald, en doordat, vijfde onderdeel, er geen sprake is van een afgelegen woonkern doch Idegem

en Schendelbeke een aaneengesloten geheel vormen en de vestiging integendeel zal leiden tot overconcentratie;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij, na te hebben opgeworpen dat het verzoekschrift geen eigenlijke middelen bevat, daarin zes bezwaren onderkent en deze beantwoordt;

4.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord stellen dat het verzoekschrift wel degelijk middelen bevat en dat de memorie van antwoord deze niet weerlegt; dat zij voorts wijzen op de daling van de bevolking, voornamelijk te Idegem, van 1.669 in 1976 tot 1.550 in 1989, dat wat de respectieve afstanden van de stationswijk te Zandbergen naar Appelterre en Idegem betreft, zij menen dat de farmaceutisch inspecteur ten onrechte stelt dat de verzoekende partijen op onduidelijke gegevens steunen terwijl het zeer precieze metingen betreft en de inspectie zelf daar geen concrete gegevens tegenover stelt, dat Grimminge niet ter sprake is, dat Idegem geen dorpskern en een zeer verspreide bevolking heeft zodat het geen "afgelegen woonkern" uitmaakt en integendeel met Schendelbeke één geheel uitmaakt, hoe dan ook afgezonderd van de stationswijk te Zandbergen;

4.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij vooreerst stelt dat het middel onontvankelijk is bij gebrek aan aanwijzing van de geschonden rechtsregel, en minstens om de volgende redenen ongegrond :

"De verzoekende partijen stellen als (enig) middel dat 'aan geen enkele wettelijke vereiste voldaan is zoals verder zal blijken uitgenomen de afstand'.

Welke wetsbepaling dan wel geschonden zou zijn, wordt niet aangevoerd, en alleen al om die reden dient het middel onontvankelijk te worden verklaard.

Uit het verzoekschrift valt immers niet af te leiden of de verzoekers art. 1 § 2 of art. 1 § 3 van het K.B. van 25 september 1974 (betreffende de

opening, de overbrenging en de fusie van voor het publiek opengesteld apotheken) geschonden achten.

De tussenkommende partij kan dus slechts gissen naar de precieze grief van de verzoekers.

De kritiek die de verzoekers geven op de beoordeling door de Vestigingscommissie is overigens onterecht.

1. Het aanvullende onderzoek van de Farmaceutische inspectie leidde niet tot de vaststelling dat er amper 2.000 inwoners binnen de invloedssfeer van de nieuwe officina vallen (zoals de verzoekers stellen) maar, integendeel, dat 2.496 inwoners in de invloedssfeer van de geplande officina vallen (nl. 1162 inwoners van Idegem, 500 van Smeerebbe en Vloerzegem samen, en 834 van Zandbergen). Het is evenzeer onjuist dat de vestigingscommissie dit onderzoek 'eenvoudig naast zich neerlegt', nu het advies van de Vestigingscommissie op zeer omstandige wijze haar vaststelling van inwoneraantallen motiveert;
2. De kritiek van de verzoekers op de vaststelling 'drukke verbindingsweg' is onduidelijk : bedoelen zij de weg Aalst-Geraardsbergen? De vaststellingen die zij door een landmeter hebben laten maken spreken de conclusie van de Vestigingscommissie niet tegen. De tot tussenkomst verzoekende partij zal overigens harerzijds ook een landmetervaststelling laten doen om, voor zoveel dit nodig mocht zijn, de juistheid van de bevindingen van de overheid te staven.
3. De verwijzing naar 'oudere adviezen' zonder precisering is niet dienstig wegens te grote vaagheid.
Verder moet in herinnering gebracht worden dat de Vestigingscommissie niet gehouden is om al haar vorige adviezen in haar beoordeling te betrekken en zo nodig in het licht daarvan haar advies te verantwoorden (R.v.St., arrest KEERSMAEKERS, nr. 20.224 van 26 maart 1992 (sic); Vgl. voor de Commissie van Beroep, R.v.St., arrest VANGHELUWE, nr. 18.066 van 26 januari 1977).
Bovendien is niet geweten of die andere adviezen betrekking hadden op een toepassing van art. 1, § 2 of van art. 1, § 3, of een beoordeling van de algemene criteria van art. 1, § 1 betroffen. In die omstandigheden kan geen onverenigbaarheid tussen diverse adviezen c.q. beslissingen worden vastgesteld (vgl. R.v.St., arrest GEOMINNE en DEBEULE, nr. 26.825 van 3 juli 1986).
4. De verwijzing naar 'een overbrenging in 1981 van de officina te Idegem naar Schendelbeke is eveneens te vaag om dienstig te kunnen zijn als staving van een -overigens zeer vaag geformuleerd-middel. Bovendien zijn invloedssferen van officina's niet zonder meer vergelijkbaar, wanneer de

inplanting niet dezelfde is; een verschil van 500 meters in inplanting kan een verschuiving in de invloedssferen meebrengen. Bovendien gelden voor overbrenging andere criteria dan die van art. 1 van het KB van 25 september 1974, nl. die van art. 2 van dat KB";

4.5. Overwegende dat uit het verzoekschrift afdoende blijkt dat de verzoekende partijen de schending inroepen van artikel 1, §§ 1 en 3 van het koninklijk besluit van 25 september 1974 zodat het enig middel, in zijn algemeenheid, wel degelijk ontvankelijk is;

4.5.1. Overwegende dat in zoverre de verzoekende partijen stellen dat de vestigingscommissie zonder tegenspraak het verslag van de farmaceutisch inspecteur hetwelk, in tegenstelling tot wat de tussenkomenende partij meent, niet vermeldt dat 2.495 inwoners tot de invloedssfeer van de geplande apotheek behoren, maar wel degelijk slechts 2.000, naast zich neerlegt, vastgesteld dient te worden dat de vestigingscommissie dit verslag onderzoekt en gemotiveerd anders concludeert; dat de vraag of deze andere conclusie terecht is samenvalt met de andere onderdelen van het middel; dat het middel onduidelijk is in de mate dat daarin gesteld wordt dat dit zonder tegenspraak geschiedde;

4.5.2. Overwegende dat in zoverre de verzoekende partijen stellen dat de verwerende partij ten onrechte rekening hield met inwoners van de stationswijk te Zandbergen, zonder rekening te houden met de apotheek te Appelterre waarop deze aangewezen waren en blijven wegens de kortere afstand, temeer daar de weg naar Appelterre redelijk dicht bebouwd is en goed verlicht, en wellicht, zoals de farmaceutisch inspecteur, ten onrechte enkel werd vergeleken met de apotheek te Grimminge, er zoals hiervoren sub 3.1.5.4. reeds werd besloten, geen sprake is van een verkeerde voorstelling van de feiten; dat hoogstens om de daar vermelde redenen vastgesteld kan worden dat de commissie, zoals trouwens

ook de farmaceutisch inspecteur, blijkbaar van oordeel was dat de geplande vestiging, niettegenstaande de aanwezigheid van de dichterbij gelegen apotheek te Appelterre, gelet op de ligging van de geplande apotheek aan de Heirweg die een verbinding vormt met de drukke verbindingsweg Aalst-Geraardsbergen, de Aalstsesteenweg, kon rekenen op een aanzienlijk deel van de inwoners van de stationswijk te Zandbergen, een landelijke wijk met een relatief afgezonderde bevolking; dat de verzoekende partijen dat laatste betwisten op grond van een landmetersverslag waarin de afstanden worden opgemeten en geconcludeerd wordt dat, gelet op de kortere afstanden -maximum 2.100 m tot de apotheek te Appelterre, minstens 2.250 m tot de geplande apotheek HOFMANS- de dichtere bebouwing en betere verlichting van de wegen naar Appelterre, waarbij de weg naar Idegem over zeker één km niet verlicht is, alle 660 inwoners van de stationswijk aangewezen blijven op de apotheek te Appelterre; dat zulks redelijkerwijze wellicht een ander oordeel mogelijk had gemaakt, doch de verzoekende partijen aldus niet aantonen dat het gunstig advies van de vestigingscommissie waarbij de bestreden vergunning zich aansluit, kennelijk onredelijk is, wijl het toch stelt dat 500 inwoners aangewezen zijn op de geplande apotheek; dat dit advies daartoe immers met name steunt op het feit dat de Heirweg een verbinding vormt met de Aalstsesteenweg, hetgeen de verzoekende partijen niet concreet weerleggen en evenmin aantonen dat dit aspect niet kan opwegen tegen de langere afstand over een minder bebouwde en verlichte weg, los van de vaststelling dat uit het bij het landmetersverslag gevoegde plan blijkt dat ook de weg naar Appelterre deels weinig bebouwd is; dat overigens de verzoekende partijen in het verzoekschrift zelfs niet stellen dat helemaal geen motief voor de toerekening van inwoners van Zandbergen aan de geplande apotheek aangehaald kan worden, maar enkel dat daartoe praktisch geen motief aangehaald kan worden; dat het feit dat de commissie

zelf geen melding maakt van de apotheek te Appelterre, gelet op het feit dat zij verwijst naar het verslag van de farmaceutisch inspecteur die dit wel doet en onderzoekt, en om de redenen hiervoren uiteengezet, niet leidt tot een andere conclusie; dat zulks ook geldt voor het argument van de verwerende partij in de memorie van antwoord, dat de inwoners van de stationswijk zich gemakkelijker naar Idegem dan naar Grimminge zullen be-
geven;

4.5.3. Overwegende dat in zoverre de verzoekende partijen stellen dat de vestigingscommissie geen afweging maakt ten opzichte van de andere officina's in Geraardsbergen, terwijl in andere adviezen de commissie er steeds van uitging dat stedelijke centra een overwegende invloedssfeer vormen die apotheken in de periferie overbodig maken, het volstaat vast te stellen dat de commissie wel degelijk verwijst naar de meest nabijgelegen apotheken te Schendelbeke, Grimminge en Ophasselt en rekening houdt met de grotere aantrekkingskracht, met name, van Schendelbeke;

4.5.4. Overwegende dat in zoverre gesteld wordt dat zonder meer wordt teruggekomen op een eerdere vergunning, in 1981, voor de overbrenging van een officina van Idegem naar Schendelbeke waarvoor het grootste gedeelte van de bevolking van Idegem werd toegerekend aan die overgebrachte apotheek, zodat die bevolking thans een tweede maal wordt verrekend zonder dat iets gewijzigd is tenzij dat de bevolking van Idegem daalt, evenals op een weigering van een eerdere aanvraag in 1986, dat daargelaten de vraag of de verzoekende partijen voldoende duidelijk aangeven welke zaken zij bedoelen, om de redenen uiteengezet sub 3.1.5.5. hiervoren moet worden besloten dat dit onderdeel van het middel niet gegrond is;

4.5.5. Overwegende dat in zoverre de verzoekende partijen stellen dat het advies niet steunt op de meest recente bevolkingscijfers, aangezien het uitgaat van 1.669 inwoners in Idegem (cijfers van 31 december 1978), terwijl dit volgens het door hen voorgelegde uittreksel uit de bevolkingsregisters op 31 december 1989 nog slechts 1.550 inwoners waren, opnieuw vastgesteld dient te worden dat de tussenkomenende partij bij haar tweede besluiten voor de vestigingscommissie een gedetailleerde opgave voegde van alle straten van Geraardsbergen, waaronder Idegem, met inwonersaantal, dat door de gemeente conform de toestand per 1 maart 1991 werd verklaard op 18 oktober 1991 met de toevoeging dat die toestand sindsdien weinig of niet is veranderd, zodat er geen reden was deze cijfers in vraag te stellen en zodat de vestigingscommissie wel degelijk rekening hield met het laatste haar bekende bevolkingscijfer;

4.5.6. Overwegende dat in zoverre de verzoekende partijen stellen dat een overconcentratie zal ontstaan gelet op de excentrieke ligging van de geplande vestiging en dat niet voldaan is aan het criterium afgelegen woonkern, aangezien in het advies over de overbrenging van de apotheek REBRY werd gesteld dat Schendelbeke en Idegem één entiteit vormen en dat Idegem op Schendelbeke is aangewezen en ook thans door de vestigingscommissie erkend wordt dat Idegem en Schendelbeke een bijna aaneengesloten entiteit zijn, dit onderdeel om de sub 3.1.5.5. uiteengezette redenen evenmin als gegrond voorkomt;

4.5.7. Overwegende dat op grond van wat voorafgaat moet worden besloten dat het enig middel van het tweede beroep niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtenveertigduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, voor een bedrag van vierduizend frank voor ieder van hen.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Artikel 3.

Het door de tussenkomende partij teveel betaalde recht van duizend frank zal haar worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf maart 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.